

OKRESNÁ PROKURATÚRA ČADCA
ul. 17. novembra 1567, 022 01 Čadca

Číslo: Pv 77/19/5502-57
EEČ: 2-37-115-2021

Čadca 25.02.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d Trestného zákona
prečin: daňový podvod podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Čadca

Podľa § 215 odsek 1 písmeno c Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Česko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: daňový podvod podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako konateľ obchodnej spoločnosti zapísanej v Obchodnom registri Slovenskej republiky pod obchodným menom XXXXX, s.r.o., so sídlom XXXXX 250, XXXXX, IČO: XXXXX, okres XXXXX, v úmysle znížiť skutočnú daňovú povinnosť na dani z pridanej hodnoty, dal do účtovníctva svojej firmy za mesiac február 2017 zaúčtovať fiktívne faktúry od spoločnosti XXXXX:

- č. 20170015 zo dňa 02.02.2017 na sumu 31.536,- € s DPH,

- č. 20170016 zo dňa 07.02.2017 na sumu 42.213,60 € s DPH,

- č. 20170017 zo dňa 10.02.2017 na sumu 60.264,- € s DPH,

- č. 20170019 zo dňa 23.02.2017 na sumu 35.772,- € s DPH,

následne dňa 27.03.2017 v zmysle § 78 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z. z. o dani

z pridanej hodnoty podal prostredníctvom poverenej osoby elektronickou poštou na Daňový úrad Žilina, pobočka XXXXX, XXXXX 1284, okres XXXXX daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca február 2017, kde si uplatnil nárok na nadmerný odpočet v sume 6.760,80 €, a to aj napriek tomu, že skutočná daňová povinnosť jeho firmy bola v sume 21.536,80 €, pričom predmetné fiktívne faktúry použil na odpočítanie dane a zníženie základu dane a to aj napriek tomu, že neboli splnené podmienky na tento postup v zmysle § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, keďže k uskutočneniu zdaniateľných plnení, vyplývajúcich z uvedených zaúčtovaných fiktívnych faktúr nedošlo, v dôsledku čoho daňová povinnosť firmy na dani z pridanej hodnoty v zdaňovacom období február 2017 skrátil o 21.536,80 € a zároveň si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v sume 6.760,80 €, kde uvedený nárok mu Daňový úrad Žilina, pobočka XXXXX rozhodnutím pod sp. zn. č. 100356212/2018 zo dňa 13.02.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.04.2018, nepriznal,

lebo je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, 2. oddelenia vyšetrovania XXXXX pod ČVS:ORP-666/2-VYS-CA-2018 zo dňa 11.01.2019 bolo podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona a prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia vyšetrovateľa PZ.

Následne uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, OKP, 2. oddelenia vyšetrovania XXXXX pod sp. zn. ČVS:ORP-666/2-VYS-CA-2018 zo dňa 17.05.2019 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX v Olomouci, občanovi Českej republiky, trvale bytom XXXXX 583, XXXXX, pre zločin skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona v súbehu s prečinom daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia vyšetrovateľa PZ, pričom k vzneseniu obvinenia došlo na základe výpovede samotného XXXXX, ktorý priznal, že sa stal konateľom firmy XXXXX., so sídlom XXXXX 250, XXXXX, hoci popieral aktívnu účasť na riadení firmy, či jej prípadných podnikateľských aktivitách. Vypočutá svedkyňa XXXXX potvrdila, že inkriminované daňové priznanie podala na základe faktúr zaslaných jej elektronicky osobou XXXXX, ktorý jej bol predstavený ako konateľ firmy. Uvedené okolnosti teda dostatočne odôvodňovali záver, že trestný čin sa stal a že z jeho spáchania bola dôvodne podozrivá konkrétna osoba, v tomto prípade obvinený XXXXX, t. j. existoval vyšší stupeň pravdepodobnosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 206 odsek 1 Trestného poriadku.

Obvinený XXXXX k veci uviedol, že konateľom spoločnosti XXXXX sa stal v roku 2016 po tom, ako ho oslovil XXXXX s tým, že či by sa chcel stať konateľom uvedenej spoločnosti, ktorá sa mala zaoberať výhernými automatmi, repasmí automatov a elektronikou. V Čadci bol ohľadom tejto firmy asi tak 5-6-krát, jeho úlohou bolo prevziať firmu a keď prišli nejaké peniaze na účet tejto firmy, tak mal

peniaze vybrať z UniCredit bank, z týchto peňazí mal zaplatiť účtovníčke. Z účtu spoločnosti vyberal dvakrát peniaze, zakaždým v sume niečo vyše 3.000,- €, jedenkrát na účet spoločnosti v UniCredit bank vkladal peniaze cca 70,- € a raz v Bratislave cca 270,- €. Uviedol, že on osobne nemal hlavné slovo v spoločnosti, toto mal zrejme muž menom Peter, jeho priezvisko nepozná, ktorý zabezpečoval účty, prístupy do elektronickej databázy, elektronicnú pokladňu a pod. Menovaný uviedol, že jeho úlohou bolo vždy podpísať nejaké faktúry, nevie však v ktorom roku. Pán XXXXX mu pravidelne tvrdil, že čo sa týka DPH, tak je na Daňovom úrade uhrádzané. XXXXX pozná z Ostravy alebo z Havířova asi tak od roku 2014, má asi tak 55 rokov. Sám nemal pečiatku tejto spoločnosti, mal ju buď Peter alebo XXXXX, pričom ani nevedel, že spoločnosť XXXXX má prenajaté nejaké sklady na Horelici pri Čadci. Spomínané 4 faktúry, ktoré sú predmetom konania nikdy nevidel, až u vyšetrovateľa, spoločnosť XXXXX mu nič nehovorí, nepozná ju. Spoločnosť XXXXX mala len jeden účet v UniCredit bank, podpisové právo mal len on, pričom bolo vybavené elektronicke bankovníctvo, nevie sa však vyjadriť, kto ho používal a vyberal peniaze. K účtu bola vydaná bankomatová karta, ktorú mal XXXXX, pričom aj videl, že ju používal a vyberal peniaze. Dispozičné právo po vybavení potrebných dokladov mal zrejme len on, nakoľko musel byť vždy pri podpise, keď sa vyberali peniaze z účtu. On osobne vždy účtovníčke doniesol len zalepené obálky, ktoré dostal od XXXXX a od spomínaného Petra. Nevie sa vyjadriť, kto realizoval za túto spoločnosť obchody. XXXXX mu dal vždy podpísať nejaké faktúry na hracie automaty a na súčiastky, pričom v tej dobe, keď ich podpisoval neboli opečiatkované, nevie ani aké firmy tam boli uvedené, ani či tam bola uvedená firma XXXXX. K predmetným štyrom faktúram uviedol, že na nich určite nie je jeho podpis a tieto faktúry mu nič nehovoria. Jeho činnosť vo firme spočívala len v tom, že bol konateľom firmy, že šiel do banky zaplatiť uvedené úhrady a vybrať peniaze tých cca 3.200,- € a tiež v tom, že sa predstavoval ako majiteľ firmy XXXXX. Nestaral sa o účtovníctvo, len sa pýtal XXXXX, ako je na tom firma, na čo mu povedal, že niektorý obchod vyšiel, iný nie, dával mu len na naftu a na vlak, účtovníčku platil niekto iný, on nie. Na daňové povinnosti sa pýtal len XXXXX, ktorý mu povedal, že to všetko robí účtovníčka a že to posielala účtovníčke elektronicnou schránkou. Nekontroloval účtovné doklady, ktoré nosieval účtovníčke v obálke z toho dôvodu, že Rudovi dôveroval. Uviedol, že keď už bol riadne zapísaný ako konateľ spoločnosti počas celého obdobia nesplnomocnil žiadnu osobu na zastupovanie spoločnosti XXXXX., ani nikoho nepoveril jej vedením. Všetky obchody a celkový chod spoločnosti viedol XXXXX. Oficiálne však od neho nemal žiadne poverenie. Pokiaľ ide o účtovníčku spoločnosti, tak u tejto bol dvakrát, raz, keď ju splnomocnil na účtovnícke služby, kedy sa dohodli, že sa jej budú posielat faktúry na zaúčtovanie, potom tam bol keď jej bol zaniest pečiatku spoločnosti a napokon tam bol s obálkou a dokladmi, no nebola tam, preto obálku nechal u jej matky. Keď bol u účtovníčky druhýkrát a predstavil sa svojím menom, tak účtovníčka na neho zvláštne pozerala, akoby ho nevedela zaradiť. XXXXX bol u účtovníčky viackrát.

Svedok XXXXX bol vypočutý cestou právnej pomoci, no v oboch prípadoch poprel, že by konal v mene spoločnosti TXXXXX žeby v jej mene uzatváral obchody, resp. žeby poslal inkriminované faktúry účtovníčke firmy.

Svedkyňa XXXXX, účtovníčka spoločnosti XXXXX, pri prvom výsluchu uviedla, že tejto spoločnosti spracovávala účtovníctvo od mesiaca júl 2016 do júna 2017. Uviedla, že osobne jej podklady nosieval pán XXXXX, taký vysoký pán, ktorý

hovoril po česky a ešte jeden pán, ktorého meno nevie uviesť, tiež hovoril po česky. Na základe nimi predložených podkladov, resp. predložených faktúr odoslala elektronicky daňové priznanie, na čo bola splnomocnená. Spočiatku s touto spoločnosťou nebol žiaden problém, avšak dňa 24.03.2017 jej z e-mailovej adresy XXXXX boli doručené predmetné štyri faktúry od spoločnosti XXXXX pričom u tejto spoločnosti až po tom, ako sa podalo daňové priznanie zistila, že táto spoločnosť už neexistuje. E-mail, ktorým jej boli zaslané uvedené štyri faktúry, bol podpísaný pánom Vykydalom. Následne volala pánovi Vykydalovi, že tieto faktúry sa musia opraviť, nakoľko sa musí urobiť opravné daňové priznanie. Pán XXXXX sa zdal byť v telefóne prekvapený, avšak prisľúbil jej, že to dá do poriadku. Keďže uvedené faktúry neboli opravené, tak s touto spoločnosťou radšej ukončila spoluprácu. Daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty za mesiac február 2017 podávala dňa 24.03.2017 prostredníctvom elektronickej pošty na Daňový úrad Žilina. Následne doplnila svoju výpoveď s tým, že osobne jej podklady nosieval pán XXXXX, taký vysoký pán, silnejšej postavy, mal krátke blede hnedé vlasy ostrihané na ježka, okrúhla tvár, bližšie ho nevie popísať, hovoril len po česky. XXXXX bol u nej s tým druhým pánom, ktorého už nevie popísať, meral asi ta 168 cm, kúsok menší od nej, hovoril po česky, pričom bol u nej len jedenkrát, keď bol u nej prvý raz, vtedy jej išiel overiť plnú moc a povedal jej, že o všetko sa bude starať pán XXXXX. Odvtedy už s ním nebola, ani s ním netelefonovala. Odvtedy bol u nich vždy len pán XXXXX a len on nosil podklady k účtovníctvu. Spomína si, že keď pánovi Vykydalovi telefonovala k posledným štyrom faktúram za mesiac február 2017, tak bol nahnevaný, povedal jej, že spoločnosť XXXXX od ktorej nakupovali, zmenila obchodné meno, pričom jej povedal, že to vyrieši tým, že sa opraví faktúry a opraví sa hlavička na faktúre.

Dňa 31.12.2019 bola vykonaná rekognícia osoby podľa fotografií so svedkyňou XXXXX, ktorá označila osobu XXXXX, ku ktorej uviedla, že je to osoba, ktorá u nej vystupovala v účtovníckej kancelárii pod menom XXXXX, konateľ spoločnosti XXXXX, ktorý jej nosil podklady k účtovníctvu. Pozná ho podľa očí a podľa hustejšieho obočia. Je si istá na takých 80 %, pričom ňou označený muž je vysoký cca 168 cm. Pri rekognícii svedkyňa neoznačila osobu XXXXX.

Dňa 05.02.2020 bola vykonaná konfrontácia medzi obvineným XXXXX a svedkyňou XXXXX, ktorá uviedla, že na úkone prítomný pán bol u nej v kancelárii na ulici XXXXX 2080 v Čadci len jedenkrát. Nevie presne v ktorom roku to bolo, ale prišiel za ňou ešte s jedným pánom dohodnúť sa, či im bude robiť účtovníctvo pre spoločnosť XXXXX Ten druhý pán, s ktorým XXXXX prišiel, bol menší, trochu viac pri sebe, bol to vlastne ten, ktorého opoznala pri rekognícii podľa fotografií, ale jeho meno nevie uviesť. Obaja sa predstavili, ale už si presne nespomína, ako presne sa predstavili, ale ona to asi vo svojom predchádzajúcom výsluchu trochu poplietla, nakoľko zrejmé usúdila, že ten menší pán, teda nie pri konfrontácii prítomný, s ňou naďalej komunikoval ohľadom účtovníctva e-mailom a tiež telefonicky, tak ho považovala za pána Vykydala. V e-maily a tiež po telefóne s ňou komunikoval za spoločnosť XXXXX ten menší pán, preto v predchádzajúcom výsluchu ho označila za pána Vykydala. Toho menšieho pána vie identifikovať podľa hlasu. Ten druhý menší pán bol u nej v kancelárii viackrát, nepamätá si koľkokrát, pričom vždy, keď následne prišiel za ňou do kancelárie, tak už sa nepredstavoval, pamätala si, že je z firmy XXXXX a nosieval faktúry prijaté, odoslané a tiež výpisy z účtov. Za túto spoločnosť vždy telefonicky komunikovala s tým nižším pánom a nie s XXXXX, ktorý

bol pri konfrontácií. Volali spolu asi tak raz za mesiac, teda hlas XXXXX nezodpovedá hlasu z telefónu. Taktiež počas konfrontácie svedkyňa uviedla, že o všetkých daňových povinnostiach komunikovala telefonicky, aj osobne s tým nižším pánom, ktorého opoznala podľa fotografie. Čo sa týka štyroch sporných faktúr, o tom tiež informovala telefonicky toho nižšieho pána, ktorého opoznala podľa fotografie, teda sporné faktúry poslal ten druhý muž a tento o faktúrach vedel.

Konanie sa vedie pre daňové trestné činy, skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písm. d) Trestného zákona a daňový podvod podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona, kde v oboch prípadoch je možné vyvodiť trestnú zodpovednosť voči subjektu, ktorý svojím konaním spôsobí to, že konkrétnemu daňovníkovi je vyrubená nižšia daňová povinnosť, než akú reálne má, resp. je trestnú zodpovednosť možné vyvodiť voči subjektu, ktorý neoprávnene, podvodným spôsobom si uplatní nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty (DPH), tzv. nadmerný odpočet, teda nárok voči štátu na vrátenie ním zaplatenej dane. Zákon výslovne neurčuje, že trestnú zodpovednosť je možné vyvodiť len voči štatutárnemu zástupcovi firmy, ale možno ju vyvodiť voči akémukoľvek subjektu, ktorý svojím aktívnym konaním sa dopustí konania popísaného v ustanovení § 276 Trestného zákona, resp. § 277a Trestného zákona a to či už priamo, alebo prostredníctvom inej osoby (napríklad účtovníka, daňového poradcu, či skutočného konateľa firmy).

V tomto prípade je zrejmé, že skutok (oba trestné činy) boli spáchané podaním daňového priznania na DPH za mesiac február 2017, ktoré bolo podľa daňového úradu podané dňa 27.03.2017 a bolo podané prostredníctvom splnomocnenej osoby, účtovníčky firmy XXXXX XXXXX, XXXXX. Podkladom pre špecifikáciu a určenie daňovej povinnosti sa stali účtovné doklady, ktoré boli menovanej predložené osobou, ktorú až neskôr špecifikovala a malo by ísť o XXXXX. Podľa XXXXX to bol práve XXXXX, kto jej nosil účtovné doklady, výpisy z účtu, s menovaným komunikovala na mesačnej báze, keď podávala daňové priznania na DPH. Potvrdila, že aj inkriminované faktúry (4 ks) jej emailom poslal práve XXXXX, ktorého telefonicky upozornila na nezrovnalosti ohľadom týchto faktúr, pričom XXXXX o faktúrach mal vedomosť, nakoľko tvrdil, že faktúry opraví tým spôsobom, že sa opraví hlavička na faktúre a zmení sa názov dodávateľa. Je teda zrejmé, že sporné 4 faktúry účtovníčke vedome dodal práve XXXXX. Ich zaúčtovanie a vypracovanie daňového priznania viedlo k spáchaniu skutku. Možno teda dedukovať, že na spáchaní skutku sa podieľal aktívne nepodieľal obvinený XXXXX, ale iná osoba.

Aby mohol byť prijatý záver, že sa obvinený XXXXX dopustil vyššie uvedeného zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona a prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona, muselo by byť vykonanými dôkazmi preukázané, že úmyselne skrátil daň vo väčšom rozsahu a zároveň neoprávnene vo väčšom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech. Za uvedenej situácie by bolo možné zvažovať podanie obžaloby na súd, nakoľko v zmysle § 234 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor podá obžalobu súdu, len ak výsledky vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd.

Obvinený XXXXX spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu, poprel,

poprel, žeby to bol on, kto účtovníčke predložil falošné faktúry vedúce k spáchaniu skutku spôsobom vyššie popísaným. To, že skutok nespáchal obvinený v podstate potvrdila aj korunná svedkyňa, účtovníčka firmy, XXXXX, ktorá označila inú osobu, ako osobu, ktorá jej dodala fiktívne faktúry.

Na základe vyššie uvedených dôkazov je možné skonštatovať, že spáchanie zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona a prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona obvinenému XXXXX nie je možné preukázať, nakoľko neexistuje žiaden priamy dôkaz, resp. neexistuje súhrn nepriamych dôkazov, na základe ktorých by bolo možné skonštatovať, že sa obvinený stíhaných skutkov dopustil, práve naopak, bolo verifikované, že skutku sa mala dopustiť iná osoba, voči ktorej bude potrebné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť.

Ustanovenie § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku umožňuje prokurátorovi zastaviť trestné stíhanie ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že XXXXX sa nedopustil skutku, pre ktorý mu bolo dňa 17.05.2019 vznesené obvinenie, aspoň nebol preukázaný opak a preto som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX pre zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona a prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona, som zastavil z dôvodu uvedeného v ustanovení § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajskú prokuratúru v Žiline cestou Okresnej prokuratúry v Čadci. Sťažnosť má odkladný účinok. Právo podať sťažnosť prislúcha obvinenému, poškodenému a oznamovateľovi. Rozhodnutím o zastavení trestného stíhania nie sú dotknuté nároky poškodenej strany.

Mgr. Roman Lendóci
prokurátor